

Večernik

Leto II. (IX.), štev. 212

Maribor, torek 18. septembra 1928

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri

Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409

Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:

Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13

Oglasi po tarifi

Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Težkoče novega albanskega kralja

NEMIRI V SEVERNI ALBANIJI. — JUGOSLAVIJA IN AVSTRIJA PRIZNALI NOVO KRALJEVINO IN NOVEGA KRALJA.

VALONA, 18. septembra. Iz notranjosti Albanije prihajajo poročila o naraščajočem nezadovoljstvu zlasti med severnimi albanskimi plemeni, odkar je bil Ahmed Zogu proglašen za kralja. V vseh večjih krajih je prišlo zadnje dni do velikih demonstracij proti režimu v Tirani in tudi proti Italiji. Kralj Ahmed Zogu skuša sicer to gibanje zadušiti z nasiljem, vendar se odpor proti njemu vedno bolj razširja. Po dosedaj še nepotrjenih vesteh so se vršili zadnje dni krvavi spopadi med severnimi albanskimi plemeni in pristaši novega kralja in njegove vlade. Vlada pričakuje, da pride v kratkem v Albanijo do nove velike vstaje. V Tirani in okoliških vaseh so koncentrirane močne čete, telesna straža kralja Ahmeda Zogu pa je močno pojačena. Novi kralj zadnje dni sploh še ni zapustil svojega dvorca, ki je kar najstrožje zastražen, in imajo dostop h kralju samo njegovi najozji in najzvestejši privrženci.

TIRANA, 18. septembra. Jugoslovanski upravnik poslov je dobil od beograjske vlade nalog, da notificira imenom

Jugoslavije priznanje kraljevine Albanije in njenega kralja Ahmeda Zogu. Naš upravnik poslov je to že sporočil ministru zunanjih del kraljevine Albanije in bo te dni sprejet v avdienco kralja Zogu I., da mu to sporoči. Francija in Anglija bosta priznali novo kraljevino še tekom tega tedna.

DUNAJ, 18. septembra. Albanski zunanji minister je sporočil državnemu kancelarju Seiplu sklep albanske narodne skupščine, s katerim je bila dosedanja republika Albanija izpremenjena v kraljevino. Dr. Seipel je takoj po svojem povratku iz Ženeve brzojavno odgovoril albanskemu zunanjemu ministru, da je avstrijska vlada sprejela to na znanje.

CARIGRAD, 18. septembra. Turška vlada zahteva od Albanije povračilo posestev iz civilne liste in osebne lastnine odstavljenih osmanske dinastije. Razen tega zahteva 18 milijonov frankov v zlatu, ki jih je Turčija svoječasnno pustila v Albaniji. Tudi petrolejski vrelci v Selinici, ki so bili izročeni v eksploatacijo neki italijanski družbi, so v seznamu turških zahtev od Albanije.

Radikalni klubski odbor

BEOGRAD, 18. september. Jutri dopoldne se sestane radikalni klubski odbor, na katerem hoče Vukičević s svojimi pristaši zavzeti stališče napram glavnemu odboru stranke. Dočim se na eni strani zatrjuje, da bi pomenila odsotnost pristašev glavnega odbora na klubski seji razcep stranke, pa se obenem tudi naglašja, da klubski odbor ne bo izvršil nobenih važnih sklepov, ker prevladuje med Vukičevićevimi pristaši tendenca za pomirjenje z glavnim odborom. Nasprotno pa kažejo pristaši glavnega odbora vedno večjo borbenost in se pripravljajo na popolno reorganizacijo stranke. Sicer pa ni danes za znakovati v Beogradu nobenih važnejših dogodkov. V avdienci sta bila sprejeta ministra dr. Angjelinović in dr. Šumenković, ki sta poročala vladarju o svojih resornih zadvah.

Iskanje Amundsena ustavljeno

PARIZ, 18. septembra. Tako francoska križarka »Strasbourg« kakor tudi norveška ladja »Hobby«, ki ima na krovu dve letali, dalje »Città di Milano« in »Braganza« so že nastopili iz polarnih krajev pot v domovino. V kratkem bo odpoklican tudi še ruski rušilec ledu »Krasin«. S tem so vse ladje, ki so bile odposlane v Severno ledeno morje, da pomagajo pri reševanju ponesrečene Nobileve posadke ter iskanju ostalih pogrešancev definitivno opustile nadaljevanje poizvedovanja po Amundsenu.

Trgovina z dekleti pred Društvom narodov

ŽENEVA, 18. septembra. Društvo narodov je danes nadaljevalo svoja posvetovanja. Na dnevnem redu so bila poro-

čila raznih koncesij, vprašanje beguncev in odpravo trgovine z dekleti. Kakor se zatrjuje, bo zaključeno zasedanje Društva narodov že v soboto. Ker so na dnevnem redu večinoma manj važne zadeve, je mnogo delegatov že zapustilo Ženevo.

Aretacija dr. Čoka v Trstu

TRST, 18. septembra. Tu je bil aretiran znani slovenski odvetnik in politični delavec dr. Ivan Čok. Očitajo mu, da je bila po njegovem navodilu v Pobegih v Istri odnešena nekdanja dragocena zastava tamošnjega hrvatskega izobraževalnega društva iz fašistovskega sedeža, kamor so jo spravili fašisti po zablembi.

Močen potres v Kalabriji

RIM, 18. septembra. V Kalabriji so občutili nocoj na več krajih močne potresne sunke, ki so povzročili med prebivalstvom veliko paniko. Mnogo hiš je bilo poškodovanih. Podrobnosti o nesreči pa še manjkajo.

Novorojeni nestvor

JUDENBURG, 18. septembra. Dne 11. t. m. se je rodilo tu živo dete z dvema glavama. Imelo je vrh tega 6 rok in 3 noge. Izraščeni trupli sta bila dva dečka. Otoka so poslali na dunajsko žensko kliniko, kjer pa sta v dveh dneh umrla. Obdukcija je ugotovila, da sta bila dečka nesposobna za življenje, ker sta imela zraščena črevesa.

Pri bankirju.

— Požurite se, kaj hočete — nahruli bankir došlega prosilca — tri minute časa imam za vas; za me je vsaka minuta vredna sto dinarjev.

— Potem se pa zadovoljim z eno samo minuto — se odreže prosilec — za ostali dve minuti pa mi izplačajte dvesto dinarjev!

Beseda ob ustanovitvi novega obrtnega društva

ALI STANOVSKO — ALI POLITIČNO?

V nedeljo se je vršila v Mariboru ustanovitev »Splošnega obrtnega društva za Maribor in okolico«. Stvar ni presenetila, zakaj bila je javna tajnost, da gotovi obrtniški krogi, nezadovoljni z nazivom »slovensko« v dosedanjem obrtnem društvu, stremijo za tem, da si ustanove svoje posebne društvo, ki bi pa ne bilo le strogo strokovno in stanovsko, ampak bi imelo tudi politične cilje. To trditve dokazujejo tudi pravila novega društva, v katerih je izrecno poudarjeno, da bo društvo delalo »za pridobitev vpliva pri volitvah v zakonodajna zastopstva« ter da je med sredstvi za doseg name- na tudi »postavljanje kandidatskih list pri vseh javnih volitvah, izdaja volilnih razglasov in sestava volilnih odborov«. Pri tem je treba pogledati samo imena pospoda ustanoviteljev društva, pa vidiš med njimi takoj vse podpisnike kandidatske liste obrtnikov iz za zadnjih občinskih volitev v Mariboru.

Gospodje ustanovitelji novega društva, katerim osebno vse spoštovanje, se obnašajo, kakor da so iznašli smodnik in kakor da je edino njihovo novo društvo pravi zastopnik obrtniških interesov. Zato moramo pogledati nekoliko v kulise, da se vidi, kje so pravi vzroki za ustanovitev novega društva.

Poznavalci mariborskih razmer dobro vedo, da je pod pokojno Avstrijo obstajal v Mariboru samo nemški »Gewerbeverein«, ki je bil v takratnih razmerah naravnost pomembnejša naših slovenskih obrtnikov, ki so se, gospodarsko slabi, mnogi tudi narodno ne bogve kako zavedni, udali moralnemu in materialnemu pritisku po ogromni večini nemškega miljeja. Slovensko obrtništvo je tonilo v nemškem političnem morju. Teror je bil tolik, da seveda oni redki slovenski obrtniki, kar jih je že takrat bilo v Mariboru, niti misliti niso mogli na kakšno organizacijo, ki bi bila stanovska, ki bi pa obenem vendarle bila nacionalna hrbtenica slovenskega obrtništva in bi ga ščitila pred germanizacijskimi tendencami. In če danes pogledamo imena ustanovnikov novega društva, najdemo med njimi tudi imena mož, ki so v takratnih časih igrali vlogo nemških teroristov nad slovenskim obrtništvom.

Še tudi po prevratu se razmere niso bistveno spremenile. Odločilno vlogo so igrali še vedno ljudje, ki so stali pod vplivi nemškega političnega vodstva. Vse obrtniške zadrage so ostale v njihovih rokah, v vseh je še naprej vladal prejšnji nemški šovinistični duh, v vseh se je še naprej nemško uradovalo, in slovenski obrtnik je v teh organizacijah še naprej igral vlogo državljana druge vrste.

Tako je končno moralo priti do ustanovitve Slovenskega obrtnega društva l. 1921. Društvo se je postavilo popolnoma nepolitično, strogo stanovsko podlago. Živo se je zanimalo za vsa vprašanja gospodarstva, pa tudi dnevne politike, ki so v zvezi z obrtništvom. Prirejalo je razstave. Sklicevalo je shode, na katerih se je razpravljalo o strogo stanovskih vprašanjih. Prirejalo je razne tečaje, knjigovodske, risarske itd. Prireja družabne večere, družabne izlete, skrbi za dobro vzgojo vajeništva. Torej delo, ki je strogo strokovno, stanovsko.

Že ponovno je bilo društvo predmet političnih računov: Klerikalci so si hoteli pred leti napraviti iz njega svojo politično domeno. Ko se je to nonesrečilo,

so ustanovili svoje strankarsko-politično obrtno društvo. Pred nekaj časom pa so prišli tudi gospodje, ki so si sedaj ustanovili isvoje posebno društvo, pa so rekli: mi bi radi pri društvu sodelovali, toda beseda »slovensko« nas bode v oči. Črtajte to besedo, pa bomo vsi pristopili. Odbor »Slov. obrtnega društva« pa je bil mnenja, da za to ni nobenega povoda, da so v Mariboru in okolici z malimi izjemami vsi obrtniki slovenskega pokolenja in da onih par drugorodcev lahko mirne duše vstopi tudi v »slovensko« obrtno društvo, kakor so morali poprej nešteti slovenski obrtniki biti člani društva »Deutscher Gewerbeverein«.

Toda gospodom ni bilo v prvi vrsti za mirno in stvarno strokovno delo v stanovski organizaciji. Razne ljudi, ki še danes ne morejo pozabiti svoje gospodujoče nemške pozicije v vsem javnem življenju, je beseda slovensko preveč bodla v oči. Zato so si ustanovili sedaj svoje »Splošno obrtno društvo«, ki ima v svojih pravilih kot prve točke ne pospeševanje obrtniških interesov, ampak shode, ki rešujejo politična dnevna vprašanja, in postavljanje kandidatskih list za volitve. Kaj gospodje hočejo, je na dlani. Njim ni za obrtniške interese, ampak za politiko. In če je predsednik društva na ustanovnem zboru izjavil, da so morali to društvo ustanoviti, češ, da 20% obrtnikov v Mariboru ne razume slovenskega jezika, bi to kazalo, da je novo društvo predvsem organizacija nemškega obrtništva, torej nadaljevanje nekdanjega »Deutscher Gewerbevereina«, in da so nekateri slovenski obrtniki v društvu samo privesek in plašč, ki naj maskira prave namene.

Naj gospodje ne smatrajo tega članka za napoved borbe. Dokler bo delalo društvo v okviru stanovskih interesov, bomo radevolje dali tudi potrebno priznanje delu. Svarimo pa gospode z vso odločnostjo, da bi društvo zapeljali v vode nemškega političnega priganjača. Za ta slučaj jim napovedujemo že danes najodločnejši odpor vse naše javnosti. Ne boste političnih načrtov maskirali s stanovskimi interesi!

Splavarska nezgoda.

Danes dopoldne je došlo obvestilo ptujskega mestnega magistrata, da sta se pri Ptuj na Dravi razbila dva splava. Dokler se zapreke, povzročene s to nezgodo, ne odstranijo, je splavarjem pot zaprta. Jutri se najbrž že zopet odore.

Pozor pred vlomilci!

Mariborska policija je dobila včeraj dopoldne obvestilo, da pridejo v Maribor trije nevarni tički iz Dunaja — znani vlomilci. Nevarna trojica je res prišla, namenjena je bila na Pragersko, izkrcala se je pa že v Mariboru. Česti slučaj priča, da je ravno sedaj vlomilska delavnost tako živahna in ker so nas obiskali še tuji vlomilski strokovnjaki, je treba povečati pozornost.

Kri si je zastrupil.

Komaj 13letni solarček O. Mlinarič iz Mlinske ulice se je ranil z nekim ostrim predmetom na desni peti. Zdravnik je ugotovil zastrupljenje krvi ter odredil prevoz dečka v bolnišnico.

Spominjajte se CMD

Pred volitvami v Pokojninski zavod

ZNIŽANJE PENZIJSKE DOBE OD 40 NA 35 LET. — NEKAJ ŠTEVILK IZ LETNE BILANCE.

Prihodnji mesec se bodo vršile volitve v Pokojninski zavod za privatne nameščence v Ljubljani. Samoobsebi umevno je, da so te volitve, ki se vršijo vsakih 5 let, za vse privatne nameščence zelo važne. Zato je vsekakor potrebno, da se že sedaj vsi zavarovanci zanimajo za potek pogajanj v strokovnih organizacijah, katerih namen je, da se doseže volilni kompromis. Ako pride do kompromisa, kar bi bilo vsekakor želeli, odpadajo potem volitve, ki so zvezane z velikimi izdatki, najmanj Din 500.000.—.

Iz vrst nameščenecv in delodajalcev bo izvoljenih po 32 delegatov iz raznih skupin. Delegati obeh skupin bodo v načelstvu in upravnem svetu zastopani po proporciju.

Občnega zbora Pokojninskega zavoda se je udeležilo 45 delegatov in sicer 20 zastopnikov delodajalcev in 25 iz skupine nameščenecv. Iz letnega bilančnega poročila je razvidno, da je pokojninsko zavarovanje za polno pokojnino znižano od 40 na 35 let. Dajatve so se povišale in se vplačuje po razredih I—XI mesečno Din 54—330. V preteklem letu odpadejo vplačila: na ljubljansko oblast Din 10.072.327, na mariborsko 3.974.999, splitsko 2.877.400 in na dubrovniško oblast 1.393.002 Din. Bilanca izkazuje aktivne v posojilih, naložbah in nepremičninah Din 160.962.341; od tega zneska odpade Din 151.761.030 na premijske rezerve.

Zavarovanih je bilo l. 1927 moških 5897, žensk pa 2114. Upravní stroški so znašali 3.639.780 Din, t. j. 20 odstotkov vplačanih premij. Vrednost na nepremičninah (to so poslopja v Sloveniji in Dalmaciji znaša Din 17.847.691.

Kakor torej razvidno, razpolaga Pokojninski zavod privatnih nameščenecv že sedaj po 10 letih obstoja v naši državi z ogromnim premoženjem. Gotovo je, da bodo sedanji zavarovanci uživali v slučaju onemoglosti in v starosti vsaj toliko pokojnine, kolikor bo potrebno za njih eksistenco. Žal, da je zavarovalni zakon v veljavi v Jugoslaviji samo v območju pokrajin bivše Avstrije t. j. v Sloveniji in Dalmaciji. Privatni nameščenci v ostalih pokrajinah Jugoslavije si bodo morali šele priboriti pokojninsko zavarovanje. Pripomniti je, da bo v doglednem času na osnovi novega zakonskega osnutka zavarovano tudi trgovsko nameščenstvo.

Privatni nameščenci, zavedajte se svojih dolžnosti napram svojem in sebi! Zanimajte se za te volitve bolj kot za zadnje pred 5. leti. V kratkem se bo vršilo zborovanje zavarovancev, ki ga skliče federacija društva privatnih nameščenecv v Mariboru. Dolžnost vseh interesirancev je, da se ga udeleže v čim večjem številu. A. Doležal.

Mariborski in dnevni drobiž

Raunalstju avtobusnega podjetja

Naval občinstva zlasti ob tržnih in deževnih dnevih jutraj na avtobuse je ogromen. Ob slabem vremenu se napolnijo vozovi skoraj že na končnih postajah v predmestjih. To se opazuje prav posebno ob pol 8. jutraj, ko se vozi v mesto šolska mladež in oni, ki gredo za 8. uro v službo. Pretečeno soboto n. pr. je bilo samo v enem manjšem avtobusu, ki vozi na Tezno — torej ne v takojimenovani »barki« — stlačenih razen šoferja 44, reči in piši: štiriinštirideset oseb! V železniške vagone, ki so 4 do 5 krat večji kot avtobusi, se »naklada« normalno po 40 voznikov. Že pri drugi postaji (šola Tezno) je bil voz tako poln, da ni mogel šofer na nobeni naslednji sprejeti niti 1 osebe več v njega. To je bilo vika in krika na raznih postajah!

Vzrok: Ravno ob cirka pol 8. prihaja z dežele v mesto obilo podeželanov, ki čakajo že na končni postaji ravno na ta voz in ga izdatno napolnijo. Enako predmetne ženske, ki nosijo v mesto na trg ali prodajat, ali pa pridejo nakupovat. Vsaka seveda s kako večjo ali manjšo košaro za nakupovanje, da zavzame v avtobusu ž njo še več prostora. Mogoče ima še kakega majhnega otroka zraven, za katerega ji ni treba ničesar plačati, češ da ga ne sme pustiti samega doma. Vsled tako napolnjenega voza mora iti potem vsa šolska mladina ter drugi, ki se vozijo stalno vsak dan — mnogi po večkrat na dan — eventualno ob največjem naliwu in v blatu peš ter pridejo za nameček še prepozno v šole in službe!

Da se ta promet tudi v tem oziru regulira, prosimo, da se da ob tem času in ob takih prilikah še 1 avtobus na razpolago (to se naj pravočasno publicira), ki naj vozi kakih 10 minut za normalnim. Če to ni izvedljivo, pa naj izda ravnateljstvo avtobusnega prometa svojim šoferjem navodila (event. se jih naj natiska in na končnih postajah kje vidno pritrdi), da se zlasti ob tržnih dnevih (tržkih, sredah, sobotah) in ob slabem vremenu jutraj ob cirka pol 8. uri ne sme sprejemati v one vozove, ki vozijo šolarje in stalne potnike, nobenih podeželanov ali drugih, ki se ne vozijo redno vsak dan. — Ti drugi imajo vendar prilike dovoli, da se lahko peljejo ali s predidnim vozom, ali pa z naslednjim, ker ničesar ne zamudijo. Ako se to ne bo izvajalo, bodo pritožbe s strani občinstva čim dalje večje. Menda je tudi nedopustno, da se stlači samo v 1 manjši avtobus 44 oseb! Seveda po nekrivdi šoferja, ker ob izvestnih prilikah rinejo ljudje sami s silo v vozove, dasiravno jim šofer kriči: »Za Boga, ni več prostora«. Polomljeni dežniki, od curljajočih dežnikov mokra obleka, eventualni prehladi in vsled stisnjenih oseb mogoče še kaka »pridobljena« tuberkuloza etc. so potem posledice... Torej, prosimo!

Sprememba posesti.

Matilda in dr. Mario Pohl sta prodala Francu in Justini Korman za 800.000 Din hišo št. 5 v Gosposki ulici. — Ivana Zhuber pl. Okrog je prodala Josipu in Ivani Gerlušnik za 150.000 Din hišo št. 66 v Vrbanovi ulici. — Josip in Ivana Gerlušnik sta prodala isto hišo za isto ceno Valentinu in Mimi Potučnik. — Matilda in dr. Mario Pohl sta prodala kavarnarju Alojziju Streharju za 1.200.000 Din hišo št. 2 v Slovenski ulici in št. 3 v Grajski ulici.

Iz državne službe.

Premeščeni so: inž. Boris Karis iz železniške delavnice v Mariboru k železniški direkciji v Ljubljani; podinspektor finančne kontrole Josip Erjavec iz Dolnje Lendave k okrajni upravi finančne kontrole v Ljubljani; komisar finančne kontrole Ivan Pažon iz Maribora v Krško.

Nalezljive bolezni v Mariboru.

Mariborskemu mestnemu fizikatu sta bila od 8. do 14. septembra prijavljena v mestnem okoliščju samo dva slučaja obolenosti na nalezljivih boleznih in sicer po 1 slučaj škrlatine in davice. Prosilci za podelitev Ferkove ustanove naj dvignejo svoje prošnje pri Posojilnici v Mariboru.

Na veliki tabor KDK v Žalcu

dne 14. septembra prideta oba predsednika KDK gg. Pribečević in dr. Maček in z njimi še cela vrsta drugih poslancev KDK. Tabor v Žalcu bo mogočna manifestacija KDK vsega južnega dela mariborske oblasti.

Himen.

Poročil se je 17. tm. v Sevnici ob Savi g. dr. Ciril Porekar, zdravnik v Ljutomeru z gđ. Justo Doklerjevo, učiteljico v Sevnici. Novoporočencema obilo sreče!

Kap je zadela

davi zasebnico g. Ivano Novak v Slovenski ulici. Rešilni oddelk jo je odpeljal v bolnico. Vsled starosti je njeno stanje nevarno.

Vlom in tatvina.

Neprijetne viharne, temne ali pa deževne noči tvorijo visoko sezono za vlomilce. Tekom zadnjih dni je bilo prijavljenih več vlomilskih poskusov, preteklo noč je bil pa vlom tudi izvršen in sicer v skladišče tvrdke mehanika Gustinčiča na vogalu Tattenbachove ulice. Skladišče ima okna brez rešetk in križev z navadno šipo. Vlomilci so šipe razbili, skozi odprtine so odtrgali ključavnice in bili so v skladišču, kjer so si izbrali pet ali šest dvokoles. Ob pozni uri in posebej še radi močnega dežja je bila ulica prazna in če so vlomilci pazili, kedaj je šel stražnik mimo, so se lahko zanašali, da bo preteklo precej časa, predno bo policijski stražnik utegnil zopet priti mimo. Na ulici so tedaj sicer delali pometachi, ki pa med delom niso posvečali pozornosti mimoidočim. Pozneje so šele opazili razbite šipe ter poklicali lastnika skladišča. Policija je ugotovila, da so se vlomilci s svojim plenom napotili proti Sv. Petru. Voziti se niso mogli, ker so bile cevi koles prazne. Ljudje, ki so šli na vse zgodaj iz Sv. Petra v mesto, so vlomilce s kolesi srečali in opisali. Vlomilci so zapustili dobro sled in je v Sv. Petru prevzelo orožništvo zasledovanje, ki bo najbrž tudi uspešno.

Kaj naj bi zmogel konjski par?

Včeraj so se pred koroškim kolodvorom zgražali ljudje nad nekim voznikom, ki je kruto pretepal konja, ker ni sta mogla speljati sledečega bremena: Na vozu, v katerega sta bila vprežena, je bilo 4000 kg cimenta, za ta voz je bil pa pripet drugi voz s 1000 kg istega tovara. To naj bi privlekel par konj do delavske kolonije. Pred policijskim stražnikom se je voznik izgovarjal, da mu je podjetnik ukazal, naj na vsak način naenkrat toliko pripelje. Voznik je končno drugi voz odpel ter se s prvim odpeljal po svoji poti. Izmučena konja sta ga seveda komaj vlekla.

Mladi obupanec.

Včeraj si je poskušal pretrgati nit svojega življenja komaj 23letni šofer Rudolf B. s tem, da si je dal vrv za vrat in se obesil na vrata svojega stanovanja. Vendar so ga še rešili, ker je prišla pravočasna pomoč rešilnega oddelka. Obupni korak mladega fanta je že tretji ponesrečeni poskus samomora. Prvič si je prerezal žile, a so mu jih veččaki hitro zašili, drugič se je ustrelil, a se ni dobro pogodil in sedaj je segel po vrvi. Vzrok so eksistenčne skrbi.

Nočni nemiri v Studencih.

Večkrat je ob sobotah, praznikih in nedeljah ponoči v Studencih tako živahno, da gre stanovalcem, ki so željni spanja, močno na živce. Studenci so za razgrajanje kakor nalašč, ker so izven okolišarjarnostne straže in se od orožnikov, ki vrše v zelo obsežnem rajonu čez dan zelo naporno službo, ne more zahtevati, da bi obavljali nočno stražarsko službo. Policijske ure nekateri ne poznajo in brez strahu se pretepavajo, da stoli kar frčijo po zraku. Upamo, da se bo občinsko zastopstvo pobrigalo za agilnim občinskim stražnikom, starega pa postavilo v zaslužni pokoj. Saj revež komaj hodi.

Mariborski gledališki abonenti

se pridno priključujejo. Do sedaj so že zasigurni trije abonmani. Prosimo vse reflektanti, da se — v lastnem interesu — priglase čimprej, da dobijo prostore, ki so jim po volji.

Dijaki in učenci

vseh šol so glede šolskih knjig in vsakovrstnih šolskih potrebščin najboljše postreženi v knjigarni Tiskovne zadruga Aleksandrovi cesti št. 13.

Dva mogočna kmečka zbora KDK na Dravskem polju

V nedeljo 16. t. m. se je dvignilo zopet naše Dravsko polje in na dveh velikih zborih, v Št. J a n ž u in v R a č a h, povdarilo svojo odločno voljo, da vztraja v nepopustljivi borbi za pravico, svobodo in enakopravnost v vrstah Kmetško-demokratske koalicije.

V Št. J a n ž u, tej stari trdnjavi napredne kmetške demokracije, se je že v zgodnjih urah zbirala iz domače in raznih sosednjih občin, tudi iz onstran Drave, množica kmetških mož in mladeničev, ki je narasla do početa ka zbora na več ko 400 glav. Pod predsedstvom odličnega domačega kmeta se je vršil zbor mirno in dostojno in so zborovalci odločno odobravlali izvajanja obeh poslancev gg. P u c l j a in dr. P i v k a, ki sta v podrobnosti orisala današnji notranji in zunanepolitični ter gospodarski položaj države in naroda, smernice, ki vodijo KDK v njeni borbi in pogoje, ki so potrebni za spremembo in za ozdravljenje. Po krajših govorih gg. ministra v p. dr. K u k o v c a in kmeta K i r b i š a, ki sta povdarjala potrebo složne borbe, so zborovalci enodušno izrekli zaupanje poslancem in vodstvu KDK s pozivom, da vztrajajo v borbi do končne zmage. Po zaključku so se mnogi zborovalci podali korporativno na grob in se poklonili manom prerano umrlega političnega organizatorja in borca g. Štefana D o b n i k a.

Popoldne ob 2. uri se je vršil v R a č a h pri »Jugoslovanu« enako mogočen zbor KDK pod predsedstvom znane javnega delavca, kmeta Alojza F a l e š a. Prišel je tja tudi zastopnik vlade, g. sreski poglavar dr. P o l j a n e c z orožništvom, baje radi tega, ker se je s klerikalne strani grozilo z motenjem in celo razbitjem shoda. Priznavamo dobro voljo oblasti za vzdrževanje miru, zdi se nam pa, da so bile priprave nepotrebne, ker je neki SLS-ar, ki je med govorom g. Puclja nekaj vmes čivknil, pa je bil ostro in temeljito zavržen, takoj pobral šila in kopita in izginil, ter se je celo zborovanje izvršilo brez vsakršnega incidenta v največjem redu in miru. Poleg gg. poslancev P u c l j a in dr. P i v k a so govorili še oblastni poslan. F i n ž g a r, minister v p. dr. K u k o v c in kmeta K i r b i š in R a j š p. Zbrani narod je vse govore

sprejel s toplim odobravanjem in izrekel zaupanje vodstvu in poslancem KDK in njihovi politiki. Vrste KDK rastejo tudi na Dravskem polju.

Violinski koncert K. Rupla

v četrtek 20. tm. v veliki kazinski dvorani, ima sledeči spored: 1. Brahms: Sonata op. 100 (Allegro amabili. Andante tranquillo. Vivace. Allegro grazioso). 2. Glazunov: Koncert op. 82 v a-molu. (Moderato. Andante. Temp 1. Allegro.) 3. a) Kogoj: Andante. b) Suk: Ljubavna pesem. 4. a) Nin - Krehanski: Sacta. b) Sarasate: Ciganski spevi. Pri klavirju: M. Lipovšek. Predprodaja vstopnic na običajnih mestih in cena prostorom običajna.

»...In cigane prisiliti k naselitvi«...

Tako smo čitali zadnje dni v časopisu, ki je registriralo pojav takozvane ciganske nadloge, marsikaj o odredbi notranjega ministrstva, po kateri se morajo ciganske družine odgonskim potom odpremiti v pristojne občine in tam prisiliti k naselitvi... Cigani so nomadi in prava, večna nemirna ciganska krinima obstanka. Agrarna reforma v Prekmurju je kaj jasen dokaz, da nima nemirna ciganska kri prav nikjer obstanka; kajti oni agrarni interesenti, ki so se po nacionalnosti uradno priznali k ciganski naciji, so prvo leto, ko se jim je podelila zemlja od agrarne reforme, isto navidez nekoliko »obdelovali«, a ker niso imeli ne hiš, ne potrebnega poljskega orodja oz. ker so prav za prav že v zibelki zamenjali kramp in motiko z violino in klarinetom, so zemljo zapustili neobdelano na škodo drugih agrarnih interesov. Takozvana »ciganska obznan« je torej pravzaprav udarec v zrak. Kajti pri zeleni mizi se da spesniti marsikateri smešni spev, ki ne spada v okvir krute realnosti. Na dlani je, da samo z odloki še ni mogoče odgnati ciganov v pristojno »domovinsko« občino ter jih tam prisiliti k stalni naselitvi. Treba jim je za to vsekakor ustvariti tudi pogoje. Sicer pa je vsekakor bolj važno, dati stalnost onim državnim uradnikom, ki so pred dobrimi desetimi leti s heroizmom metali svojo glavo v torbo za večno stalnost. Pustite cigane pri miru in se brigajte rajše za državljane. Jugoslavija, naša lepa domovina bo en sam velik vrt, pravcat raj na zemlji, če bi sleherni državljani imel toliko zemlje, kolikor jo zamore sam obdelovati. Potem bi bile skrbi, odredbe in zakoni proti »ciganski nadlogi« brezpredmetne.

Kako se izvede „državni udar“?

REVOLUCIJA BREZ LJUDSTVA. — PRIMER IZ PORTUGALSKE.

Španija, Grčija, — kjer bodo pa s sijajno zmago Venizelosa gotovo nastopili boljši časi, — in Portugalska so dežele, kjer se vsa politika razvija od enega »državnega udarca« do drugega, kjer imajo monopol na državno upravo in vodstvo večinoma generali in kjer ni niti sence demokracije in parlamentarizma. Delovno ljudstvo je v teh deželah politično, kulturno in gospodarsko popolnoma na tleh ter je pri čestih igranih »revolucijah« samo za — kulice. »Državne udare« opisuje satirično, pri tem pa zelo nazorno neki portugalski emigrant:

Kaj je državni udar? — To naj bi bil popolni preobrat v državi, da se pa definirati tudi takole: Če se ponesreči, je upor, posrečeni uporji so pa državni udari. So države, ki imajo udare po štirikrat na leto.

General je začetek, središče in konec državnega udara. Aktivni general razmišlja: ali grem v pokoj, ali pa prerežem brzojavne žice. Po logiki se odloči za drugo, zajaše konja in evo ga — sredi parlamenta ali senata.

Potegnejo se sablje, razpostavijo topovi in slovesno se prisega...

Mesto je zvečer sijajno razsvetljeno in zaloge smodnika letijo ena za drugo v zrak.

Prebivalstvo, kateremu je vse to praznik, se zbira, da prisostvuje pogrebu žrtev revolucije ter da čita mesto vsakdanje reklame pozive na objavo svojih novih gospodarijev.

Portugalci, možje, žene in otroci! — Domovina je v nevarnosti! — Brzojavne žice in nasprotniki so posekani. — Pod pritiskom mas je izveden preobrat. — Vsakih deset let bodo svobodne vo-

litve. — V dobi težav, ki nam jih pošilja božja previdnost, sem prevzel vsa bremena oblasti. — Moji nasprotniki bodo na državne stroške pokopani, prej pa na licu mesta ustreljeni. — Po sedmih zvečer ne sme nihče na ulico, tudi domače živali ne. — Bog je z nami!

Peres Alfonzines Gomes, general kavalarije.

Položaj tujih diplomatov, pooblaščenih pri razpuščenju vladi, je delikaten. Na eni strani eksteritorialnost, na drugi artillerija. To je celo za diplomatsko dalekovidnost preveč. Krogla, neumna bomba ne razločuje diplomatov od domačih, z državnim udarom osrečali ljudi. Kaj pomaga, če se po smrti tuji diplomati tako lepo ločijo od Portugalcev? V takih slučajih se general pri tujih silah opraviči radi vsakega ubitega diplomata.

Ko se brzojavne zveze za silo zopet uredijo, začne telegrafirati general. Ker je v deželi mir, se vržejo člani prejšnje vlade v ječo, kjer so še člani predzadnje, da o starejših niti ne govorimo.

Budijo se slavni in veseli spomini: Peres se spominja, kako je zaprl Torresa, Torres kako je sekvestiral Xeresa, ta kako je dal ustreliti Malogosa in Malogos kako je umoril Guendempaignosa.

Zgodovina portugalska, general! in konji defilirajo v vizijah mimo državnih klov, ki so srčno ljubljene domovine taklonili zopet en državni udar.

Medtem pa zopet kaka navdušena roka prereže brzojavne žice...

Gomes, zopet se je začelo!...

Pozor!

Ruski Hollywood

VELIK RAZMAH RUSKE FILMSKE INDUSTRIJE. — FILMSKA MESTA PRI MOSKVI, KIJEVU IN V GEORGIJI.

Komaj deset let je od tega, da se je ameriška filmska industrija tako razvila, da je za 90 odstotkov vseh filmov, ki krožijo po svetu, — njenih. Nagli razvoj je začel s svetovno vojno. Oba vojna tabora sta spoznala film za zelo uspešno propagandno sredstvo. Dokler ni stopila Amerika v vojno, so bila njena filmska podjetja preobložena z naročili od obeh strani in so se podjetja množila kakor gobe po dežju. Z vstopom Amerike v vojno se je pa seveda v Ameriki osredotočila zavezniška filmska propaganda.

Z isto neverjetno naglico se razvija sedaj film v Rusiji. Tu je dalja začetek in povod revolucija. Ko so prišli do oblasti, so predstavljali komunisti malo, od vseh strani ogroženo skupino, ki s svojimi idejami ni bila niti dovolj znana kaj šele udomačena v širokih masah. Propaganda je bila potrebna v največji meri. Oblastniki v Leningradu in Moskvi so se je lotili z vso vno in izkazalo se je, da je kino najuspešnejši. V dobi revolucije je bilo v Rusiji samo 2700 filmskih gledališč. To število se je mnogokrat in zelo naglo pomnožilo.

Začetkom so se predvajali inozemski filmi in le posamezne agitacijske slike iz domačega življenja. Ker se tuji filmi po večini v Rusiji ne dajo naturalizirati, je bilo jasno, da mora doma nastati ves film od snovi do tovarniškega izdelka. Rusko gledališče slovi že od nekdaj in radi tega glede dobrih moči za filmske igre ni bilo nobene zadrege.

Težave je delala sprva tehnika. Kemična, fotografska in optično-mehanična industrija je bila v Rusiji komaj zastopana in še to, kar je bilo, je trpelo veliko škodo med vojno in revolucijo. Ko si je ta industrija opomogla, je pa za film napočila doba zmagovitega pohoda po ogromni ruski zemlji. Film »Križarka Potemkin«, ki izhaja še iz začetka te dobe, se je silno naglo razširil po svetu. Domača filmska industrija je popolnoma izpodrinila tujo in svoje izdelke je razširila tudi daleč preko državnih mej. Iz tega je jasno, da se tudi v Rusiji snuje mesto filma, kakor je v Ameriki Hollywood.

Del lepe okolice Moskve je izbran v to svrhu. Na velikem zemljišču od 60

hektarjev se bodo odslej snemali filmi. Naokrog se bodo pa gradile vse tovarne, ki so v zvezi s filmsko stroko. Optomehanska industrija se je tekom 5 let v Rusiji tako razvila, da ne potrebuje nobene tuje pomoči. Posebno filmsko mesto in središče je pa projektirano tudi za Ukrajino v Kijevu in za Georgijo.

Ruski film je torej v največjem razvoju. Lani so ruska filmska podjetja izdelala petkrat toliko filmov kot leta 1924. Za letos je v programu 160 velikih filmov in je ta program po večini že dosežen. Ruskemu filmu se ni treba bati konkurence. Ameriška filmska industrija je sedaj v krizi in ruski filmi so neprekosljivi po svoji originalnosti. Ruska filmska industrija ne pozna nobenih šablonskih izdelkov, najvažnejše je pa to, da ima za snov neizčrpnljive vire doma in v Aziji.

Angleški spiritisti

kojih prvič je slavni pisatelj Conan Doyle, nekdanji pisec tolikih detektivskih romanov Sherlock Holmesa, so organizirali v Londonu svetovni kongres spiritistov. Odziv je bil velik. Prišlo je mnogo spiritistov celo iz Grčije in iz Amerike in Avstralije. Poročila kongresistov so fantastična preko vse mere in spiritizmu so udani ljudje, o katerih bi se kaj takega še pred par leti ne dalo niti misliti. Polagoma nastaja ogromna spiritistična literatura in snujejo se tudi spiritistični — uradi, poslovalnice, ki oskrbujejo zveze med živimi in mrtvimi. Sam Conan Doyle zatrjuje, da se mu je javil duh nedavno umrlega angleškega maršala Haig-a. Javlja se baje tudi umrla novelist Josip Conrad. Ta je pa naslovil nekatera svoja poročila na osebe, ki so tudi že umrle in sedaj skušajo spiritisti rešiti vprašanje, ali se duhovi med seboj poznajo, ali ne.

Trgovska.

Novi pomočnik pride k vodji oddelka za perilo: »Neki kupec me vprašuje, če se tale srajca pri pranju vskoči.«

— Kako pa mu pristaja srajca?

— Prevelika mu je.

— Se razume, da se bo vskočila!

„Veselite se z menoj“

pravi mlada gospa Mica. „Zmeraj bom vesela in dobre volje, ker mi ne prefi nikaka težka muka, odkar RADION pere sam.“

Varuje perilo!

Sport

Še nekaj nedeljskih rezultatov.

Prvak Slovenije ASK Primorje je gostoval v Celju in komaj izsilil v tekmi z Atletiki neodločen rezultat 3:3, potem ko so Celjani v polčasu že 2:0 vodili. — Glavna tekma v Beogradu je bilo prijateljsko srečanje domače in skoplanske reprezentančne enajstovice. Gostje so podlegli 1:6 (1:2). — V Sarajevu so bile zaključene pokalne nogometne tekme med Saškom, Hajdukom in Slavijo. Hajduk je porazil Slavijo 3:1, podlegel pa je Saški 0:1. — V Osijeku se je vršila medmestna tekma Osijek—Sombor. Zmagali so domačini 7:1 (3:0). V Somboru pa sta igrali drugi garnituri istih mest in je ostala tekma neodločena 3:3. — V meddržavni tekmi je podlegla Danska Nemčiji v Nürnbergu 1:2 (1:0). Občinstva je bilo 50.000! Reprezentančna enajstovica Monakova je na svojem terenu premagala predstavništvo Berna 4:1 (3:1). — Amatersko predstavništvo Budimpešte je podleglo v Bratislavi tamošnji mestni reprezentanci 1:4 (1:1).

Lahka atletika.

V soboto in nedeljo se je vršil v Ljubljani lahkoatletski dvomatch SK Ilirija—ASK Primorje za klubsko prvenstvo Slovenije. Prireditelj je močilo oba dni slabo vreme, a tudi deležba atletov ni bila popolna. ASK Primorje je zmagalo v razmerju 110:56. — Redna glavna skupščina LAZ v Zagrebu je ukinila vse svoje podzveze; zato se imajo vsi klubi v bodoče obračati naravnost na savez v Zagrebu. Za teritorij Slovenije pa se je konstituiral v Ljubljani sodniški zbor, ki ima kompetenco nad vsemi klubi nekdanjega LLAP. Predsednik je g. Slamič, tajnik g. Windisch in blaginik ter odbornik g. Danilo Sancin. — Lastni svetovni

rekord v obojročnem metanju krogle je zopet izboljšala Jungkunz-ova v Ulmu, ki je dosegla 20,48 m! — Finec Sipilla je dosegel nov svetovni rekord v teku na 30 km v času 1:43:07,8. Finec Martelin pa je izboljšal svoj svetovni rekord v teku na 25 km na čas 1:24:25.

Sokolstvo

Starejše telovadce

opozarjamo, da smo prenesli telovadbo počeni z 19. septembrom v gimnazijsko telovadnico. Začetek telovadbe kakor običajno. Prinesite telovadne obleke z letnega telovadišča in pridite polnoštevilno v telovadnico, da se pomenimo o eventualni izpremambi telovadnih dni. Zdravo! Vaditelj.

Urabci in carina

Kako čuden naslov! — Kako naj bodo vrabci v zvezi s — carino? — In vendar so bili sicer ne pri nas, temveč v državi Chile. Neki italijanski izseljenec, ki se je l. 1916 izkrcal v Valparaisu, je nosil seboj 20 parčkov vrabcev, da bi te, za čilske kraje eksotične ptice prodal. Carinikom so se vrabci zdeli v resnici zelo eksotični in zahtevali so visoko carino. Ker Italijan ni plačal carine, je erar prevzel vrabce ter jih izpustil iz kletk. Vrabcem je nova domovina silno prijala. Ugodna je bila klima, dovolj je bilo hrane in sploh je bilo v izobilju vsega, kar vrabci, ki so itak dovolj skromni, potrebujejo. Najprej so se »eksotične« ptice razplodili po dolini Aconagua, potem pa po drugih pokrajinah. Iz redkih, zanimivih vrabcev so kmalo postali predrzni vrabci in sedaj so že prava nadloga za deželo. In vse to radi visoke carine! Stokrat toliko, kot se je nekdaj zahtevalo od revnega Italijana, bi Čilenci radi plačali, če bi vrabci odšli, odkoder so prišli.

Edgar Wallace:

Žaba z masko

(The Fellowship with the Frog.)

Elk se je nervozno popraskal po bradi. »Nad vse rad bi poznal nekoga, ki je prisostvoval njegovemu pogrebu. Nekoga, kateremu bi lahko na prisego verjel.

»Vi menda ne mislite, da Lew Brady?«
»Ne!« je rekel Elk. »Nič ne mislim o Lewu drugega, kakor da je premagan boksač. In jaz si bom to le negovanje brade za stavu bližje ogledal, gospod Broad. Hvala Vam za Vaše poročilo.«

Ob petih je prišel k Elku Balder in ga vprašal, če sme domov. »Svoji ljubi ženi sem obljubil...« je začel.

»Držite...« je rekel Elk, »ter glejte, da se zgubite.«

Kake pol ure pozneje, ko je Balder odšel, mu je obraz zažarel. Pismo je bilo od višjega policijskega intendanta in se je glasilo: »Po nalogu policijskega prezidija Vas obveščam, da je potrjeno povišanje policijskega stražnika J. J. Balderja v čin policijskega sergenta. Povišanje je v veljavi od 1. maja l. l.«

Elk je zložil papir ter občutil pri tem odkritosrčno veselje. Zvonil je, da bi poklical Balderja, a se je spomnil, da ga je poslal domov. Elk je bil ves večer prost in v radosti svojega srca je sklenil, sporočiti Balderju osebno veselo novice.

»Rad bi spoznal njegovo »ljubljeno ženo«,« je dejal Elk sam pri sebi »in njegovih sedem otrok.«

Odpri je policijski register ter našel, da stanuje Balder v Leaford Road števil. 93, Oxbridge. S policijskim avtomobilom se je Elk odpeljal na ta naslov.

Bila je čedna mala hiša, takšna, kakoršno si je Elk predstavljal kot dom svojega pomočnika.

Na njegovo trkanje je prišla starejša gospa in Elk je bil začuden, ko je videl, da je oblečena kot bolničarka.

»Da, gospod Balder stanuje tu,« je dejala začudena radi obiska. »To se pravi, dvoje sob ima v najemu, spi pa tu le redkokedaj. Pride navadno samo, da se preobleče, potem pa zopet gre. Mislim, da k prijateljem.«

»Ali stanuje tu njegova soproga?«

»Njegova soproga?« je vprašala preseščeno. »Nisem niti vedela, da je oženjen.«

Elk je vzel seboj Balderjeve listine, da bi vpisal nekaj podatkov za poznejšo upokojitve novomenovanega sergenta. Na listinah je videl še nekaj stanovanjskih naslovov.

»Zdi se mi, da sem se zmotil,« je dejal Elk. »Tu je, kakor vidim, navedena

tudi Orchard-cesta kot njegov naslov.« Bolničarka se je nasmehnila.

»To bo pomota. Več let je že pri meni stanoval, potem se je pa preselil v Orchard-cesto, a se je med vojno zopet vrnil k meni. Mislim, da ima sobo najeto tudi v Stepney-u.«

»Mhm,« je mrmral Elk zamišljeno in bil je že pri vratih, ko ga je bolničarka zopet ogovorila.

»Če je nujno, mislim, da bi ga lahko našli v Sloughu. Ko sem hodila po svojih opravkih, sem že parkrat videla, kako je njegov avto zavil v Slough ter obstal »Pri sedmih stolpih«. Tam ima menda

»Avto?« je vprašal Elk v vedno večjem začudenju.

»Da, avto njegov ali pa njegovih prijateljev,« je rekla bolničarka. »Povejte mi, ali ste z njim dobro znani?«

»Da, da, jako intimno,« je dejal Elk previdno.

»Izvolite, prosim!«

Sledil ji je v malo, čedno urejeno stanovanje.

»Da Vam povem resnico, gospodu Balderju sem odpovedala. Težko mu je namreč streči, preveč zahteva, jaz pa imam tako malo časa. Ne zmorem vsega za ne ravno dobro plačilo. Imam ponudbe od ljudi, ki bodo nekaj več plačali in bodo bolj zadovoljni. Potem je toliko sitnosti z njegovimi pismi. Onile veliki pisemski nabiralnik pri vratih sem morala oskrbeti samo radi njega. Za njegovo pošto je pa včasih še premajhen. Zveze ima s kemičnimi tovarnami v Dideotu. To ni je sam dejal. S čim se še bavi, pa ne vem. Ker je tako redko doma, si boste gotovo mislili, da sem jaz neprijetna in nezadovoljna ženska, ker mi ni za takega najemnika...«

»O ne,« je dejal Elk, ko je globoko zajel sapo. »Mislim celo, da ste najprijetnejša ženska, kar sem jih srečal. Ali greste sedaj po opravkih?«

Ona je prikimala. »Do jutri dopoldne imam službo. Samo slučajno ste me še našli doma.«

»Prej ste rekli: njegov avto. Kakšen avto pa je to?« je vprašal Elk.

»To je velik, črn voz, znamke pa ne poznam. Mislim, da je ameriški fabrikat. On mora imeti posel tudi z avtomobili, ker sem v njegovi sobi že našla cenike in načrte raznih avtomobilskih potrebščin.«

Elk je stavil zadnje vprašanje: »In kako pride ponoči domov, če Vas ni doma?«

»Lastne ključke ima, pride in odide, kadar hoče.«

Elk je stal že ob avtomobilu.

»Mogoče Vam lahko prikrajšam pot, rad bi Vas peljal, kamor ste namenjeni,«

se je ponudil in gospa je to hvaležno sprejela.

Ko se je Elk vrnil v pisarno, je vzel iz miznice nekaj poklicnega orodja ter izdal več nujnih povelj. Potem je sedel v avto ter se odpeljal na Harley Terrace.

Dick je bil povabljen od članov ameriškega poslaništva in sedaj je z njimi v gledališki loži, ko je Elk tiho odprl za njim vrata, ga potrkal po rami ter mu dal znamenje, naj gre z njim — vse tako oprezno in naglo, da družba tega ni niti opazila.

»Ali se je kaj zgodilo?« je vprašal Gordon.

»Da, pomislite — Balder je dosegel svoje povišanje,« je dejal Elk slovesno. »Sedaj je pravi sergant. Boljšega čina zanj si nisem mogel misliti. In ko doseže ta vest njega, njegovo ljubo ženo in sedmero njegovih ljubih otročičev, mislim, da bo devet srečnih ljudi več na svetu.«

Alkohola ni nikdar užival, a misel na pijačo je bila prva, ki je šinila Gordonu v glavo. Druga misel je bila pa ta, da so ubogemu Elku napor in neprijetnosti zadnjih tednov zmešali glavo.

»Veseli me to radi Balderja,« je dejal previdno. »In veseli me tudi radi Vas. Elk. Saj vem, koliko ste se trudili zanj.«

Elk ga je gledal preko svojih očal.

»In sedaj si mislite, da sem tako udarjen, da sem Vas radi Balderjevega povišanja izvelkel iz udobnega gledališča.«

Potrudite se pa vendarle iti z menoj. Sam bi rad vest sporočil Balderju.«

Mistificiran je šel Gordon v garderobo, vzel svoje stvari ter došel detektiva v veži.

»V palačo »Pri sedmih stolpih« greva,« je erazodel Elk. »Lepa hiša je to. Sam je

sicer še nisem videl, a sem slišal praviti od drugih. Ima garažo in razkošno opremo, centralno kurjavo, telefon, moderno kopalnico itd. To je vse logičen sklep. In k temu Vam še povem, — tudi logičen sklep! — da so tam tudi alarmne naprave, alarmni zvonci na oknih in vratih, pasti in samostreli.«

»Kaj za vraga vendar govorite,« je vprašal Dick ves zmeden.

Elk se je hihital kakor histerična ženska. Vozila sta se skozi Oxbridge, ko je šinil mimo dolg avto poln veselih, razposajenih mož, ki so sedeli skoraj drug drugemu na kolenih.

»Vesela družba,« je dejal Dick.

»Zelo,« je lakonično odvrnil Elk.

Nekaj sekund pozneje je šinil mimo drugi avto še z večjo naglico.

»Ta se mi pa zdi podoben našim policijskim avtomobilom,« je rekel Dick. Tudi ta voz je bil prenapolnjen.

Ko sta zavozila na drugo cesto, je pridrvel mimo že tretji avto in tokrat ni bilo več dvoma. Moža, ki je sedel poleg šoferja, je Dick poznal. Bil je inspektor detektivov od ravnateljstva.

»Kaj pa to pomenni?« je vprašal Dick in njegova radovednost ni imela več meje.

»Radi Balderjevega povišanja se vozimo k mali proslavi,« je rekel Elk.

Na križišču je dal šoferju nova navodila. O policijskih avtomobilih ni bilo več sledu. Najbrž so bili na poti v Slough. Na ovinku je stal en sam stražnik ter ravnodušno gledal okrog.

»Tu obstanemo,« je rekel Elk in avto je krenil s ceste v zeleno alejo. Elk je izstopil.

(Dalje prihodnjik.)

Mali oglasi, ki se objavljajo v posebni sekciji našega dnevnika, so vsakič brezplačni. Vsaka beseda 30 p. Najmanjši znesek 10 p.

Mali oglasi

Ženitev, doplačanje in oglaševanje trgovskega ali robljarskega znanja: vsaka beseda 50 p. Najmanjši znesek 10 p.

Novo opremljeno sobo

s posebnim vhodom, električno lučjo, blizu glavnega kolodvora oddam v najem. Naslov pove uprava lista. 1755

Proda se

velika železna peč, pripravna za prodajalne ali obrtne lokale. Naslov v upravi lista. 1748

Usnjato torbo

od motocikla, v kateri se nahajajo računne knjige, tvrde Babič in Videčnik, Gor. Račica-Laško, rujav pol-čevlji in druge drobnarije sem zgubil na poti med Špiljem in Limbušem. Najditelja prosim, da odda torbo na najbližji žend. stanici ali polic. stražnici proti lepi nagradi. 1754

Služkinja,

poštena, marljiva, z letnimi izpričevanji, ki zna tudi kuhati, se sprejme. Naslov v upravi. 1749

Bančna poslovalnica Bezjak, Gosposka ul. 25, išče

zastopnike

proti proviziji in vrnitvi potnih stroškov. 1729

RODBINSKA GROBNICA

z ograjo, dobro ohranjena na pokopališču ob Strobmajerjevi ulici je na prodaj za 9000 Din. 1737

Francoski krožek

išče v sredini mesta veliko, svetlo, separirano, prazno sobo s prostim dohodom, ki bi bila pripravna za knjižnico; porabi se zelo malo, samo parkrat na teden zvečer med 17. in 20. uro. Ponudbe pod »Cercle français« na upravo Večernika. 1750

Menjam stanovanje,

sobo in kuhinjo za večjo sobo s štedilnikom. Naslov pove uprava lista. 1753

Mali šivalni stroj

dobro ohranjen prodam ceneno. Naslov pove uprava lista. 1752

Opremljeno sobo

s posebnim vhodom oddam dvem gospodom v najem. Naslov pove uprava lista. 1751

Volneni delen

dobite od 16 Din naprej samo pri J. Trpinu, Maribor. Glavni trg 17.

ŠOLSKE KNJIGE

ZA VSE SREDNJE, MEŠČANSKE IN OSNOVNE ŠOLE TER ŠOL. POTREBSČINE DOBITE

V KNJIGARNI TISKOVNE ZADRUGE MARIBOR, ALEKSANDROVA C. 13

ORANZADA PATRIA

Citronada in Mandarinka »Patia« so najfinjši naravni sadni soki. Stalna zaloga je pri

JAKOBU PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA 19

tovarna za izdelovanje likerjev, dezertnih vin in sirupov.

Na drobno!

Na debelo!

XVI